

Március 18., 19., 21. Sándor, József, Benedek

Az egész magyar nyelvterületen közismert időjárési regula: „*Sándor, József, Benedek, zsákban hozzák a meleget!*”

Sándor napját a bukovinai magyarok a zab és árpa, Jászdózsán a fehér bab vetőnapjának tartották, hogy jobb legyen a termés.

Nem feledkezhetünk meg az e napi névnapköszöntőkről. Kopácson például az alábbi köszöntőket mondták:

*Engedje az isten, hogy sok Sándor napját
Megérjünk erőben, egészségben.*

vagy:

*Isten éltesen sokáig,
Mig a füled nem ér a bokádig.
(Penavin 1988: 71)*

A század elején lejegyzett Borsod megyei palóc Sándor-köszöntő így hangzik:

Sándor napja ma vagyok,
Átbillegtem a fagyon.
Ha jegy garast annátok,
Tudom mennem bánnátok.
Ha mehhaltok jaó jártok,
Rám marad a vagyontok.
Szivemből kívánom!
(Istvánffy 1911: 299)

József, a názáreti ács, Mária jegyese, a gyermek Jézus gondviselője. Ő adta a Jézus nevet gyermekének. A középkorban József még nem részesült abban a nagy tiszteletben, amely később, így napjainkban is osztályrészül jutott neki. Ennek több oka van. A karácsony ünnepe és hagyományvilága elsősorban Máriát és Fiát veszi körül nagy hódolattal. Az alázatos József meghúzódik a betlehemi istálló homályában. Az Egyház attól tartott, hogy József misztériumát az egyszerűbb hívek félreértik. Kizárólag az ő személyét magasztaló ábrázolások a középkor szakrális művészetéből szinte teljesen hiányzanak. A mi magyar kódexeink is nagyon sommásan emlékeznek meg róla.

www.karpatmedence.net

[Benedek Csaba: A Sándor, József, Benedek Szentekről és a Szent Mártonról](#)